

علی محمدی / ایران

باران که آمد نفسم را شست

نه؛ این بار حرفی از بوی خاک نم زده نیست. شاعرانه‌ها را کنار بگذار. مجالی است برای یادآوری. فراموش کرده بودم صمیمیت سیال فضا را. بوی باران را. مرده بودم، زنده شدم.

